

Przyszłaś do dzieci wonią kwiatów

t: i m: ks. Z.Słomski

1. Przy-szłaś do dzie - ci wo - nią kwia - tów, ni - czym ma - jo - wa zie - leń łąk,
2. Mó - wi - łaś po - przez u - sta dzie - ci, Że gdy się nie na - wró - ci świat,
3. By - łaś, Ma - ry - jo, zna - kiem z nie - ba, A cu - dem słoń - ca da - łaś znać,

by dło - nią szczo - drą prze - bo - ga - tą u - kwie - cić wie - le ludz - kich łąk.
No - wa po - żo - ga się roz - nie - ci i przy - dzie je - szcze gor - szy czas.
Że swo - je dzie - ci chesz o - ca - lić, kie - dy z ró - żań - cem bę - dą trwać.

Ref. Choć trwa - ła woj - na to Fa - ti - ma, roz - błę - sła miej - scem Bo - żych łąsk
I przy - szła woj - na, a Fa - ti - ma, Chro - nio - na miej - scem Bo - żych łąsk,
Dziś da - lej mó - wi nam Fa - ti - ma, Wsła - wio - na miej - scem Bo - żych łąsk:

gdzie do - bra Ma - tka za - tros - ka - na przed zgu - bą o - strze - ga - ła świat.
Nie zna - ła bomb i krwi prze - la - nej - Tu Bóg od - mie - rzył in - ny czas.
A - że - by na - pór zła po - wstrzy - mać, Mu - si u - wie - rzyć każ - dy z nas.